

ВЕЛИКА СРБИЈА

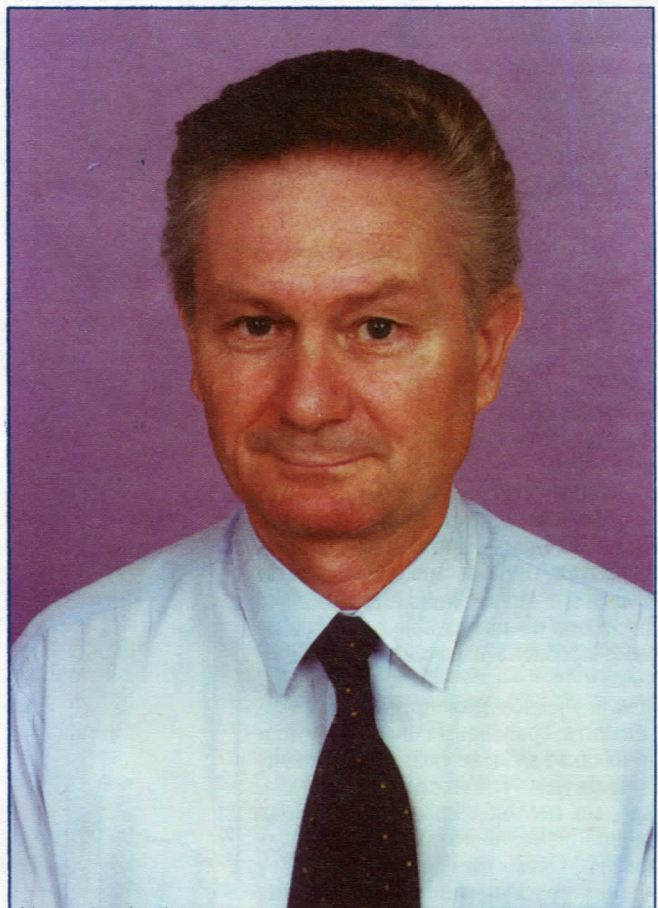
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

КУЛА, СЕПТЕМБАР, 2000. ГОДИНА XI, БРОЈ 1362
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СРПСКА ВОЈВОДИНА ЈЕ ЗА СРПСКЕ РАДИКАЛЕ

*Председник Српске радикалне странке
Др Војислав Шешељ*

др Штанко Штуден

**24. септембра изађите на изборе
и гласајте за
Српску радикалну странку**

ДР СТАНКО СТУДЕН - ОДБОРНИК БЕЗ МАНЕ И СТРАХА

Овај текст сведочи о великом труду и напорима Станка Студена, као одборника у Скупштини Општине Кула, да би оправдао поверење својих бирача

Деветнаеста Седница СО Кула,
одржана 22.12.1999. године.

**Трећа тачка дневног реда:
“Предлог одлуке о изменама и
допунама одлуке о обављању
комуналних делатности.”**

У уводној речи начелник Одељења за урбанизам и комунално-стамбене послове у општинској управи Стефан Гелевајчук је између осталог рекао: С обзиром да имамо доста проблема са неисправним водоводом, комунална предузећа су дошла у ситуацију, да уз ову цену, која знамо да није економска, не могу вршити поправке водомера и нису у економској снази да врше замене покварених водомера, а дешава се да се ови уређаји намерно разбијају како не би могла да се очита потрошња воде. Управо у том правцу пошто је водомер обавеза инвеститора се предлаже да се на овај начин корисник натера да покварени водомер замени, да би се потрошња воде могла правилно очитати и у том правцу се овде предлаже да свако домаћинство које у року од два месеца не поправи водомер буде кажњено у новчаном износу који је раван цени десет метара кубних воде по члану домаћинства.

Одборник др Станко Студен је у вези са тим рекао:

“Даме и господа одборници, заиста не бих желео да неко схвати да нешто имам лично против Стефана Гелевајчука. Немам апсолутно ништа против њега нити било кога овде, али имам против начина на који он предлаже решење проблема и начина на који размишља.

Он је у једном моменту рекао да треба казнити грађане. Ја нећу да будем члан никакве казнене експедиције и нећу да учествујем у кажњавању грађана. Дакле, ми смо овде да нађемо решење овог проблема, а не да грађани буду кажњени. Осим тога мислим да ни у принципу приступ решавања проблема неисправних водомера није добар.

Недељко Мркајић као одборник и директор “Комуналаца” и друга јавна комунална предузећа треба да се заложе да цена њихових услуга има карактер економске категорије, а не да се баве решавањем социјалне проблематике. Зна

се како се то ради, а ради се на потпуно другачији начин.

Дакле, ја не кажем да комунална предузећа нису у тешкоћама, али предлог Стефана Гелевајчука није добар и треба се залагати за потпуно другачији приступ у решавању проблема. Постављам вам, даме и господа одборници питање: Како се може казнити неко ако има неисправан водомер, а не станује у стану и није потрошио ни један литар воде? Чиме ће те га казнити? Немате на основу чега. Немате на основу чега да му наплатите тих десет метара кубних воде по члану домаћинст-

ва. Због тога мислим да тај предлог није добар да га треба ревидирати, предложити у некој другачијој форми, неком другачијем облику, евентуално трошкове поправке водомера наплатити кроз цену воде итд. То би било прихватљивије, јер би грађанин плаћао за поправку водомера пропорционално према потрошњи воде, а не овако ставити га пред свршен чин.”

Одборник Недељко Мркајић: “Са нашег аспекта сасвим је свеједно ко ће да плати поправку водомера, битно је да неко плати, јер замена водомера је ствар власника, а није укалкулисана у цену

Извод из интервјуа који је др Станко Студен, одборник у Скупштини Општине Кула дао 12.09.2000. године новинару “Велике Србије”

Новинар: Господине Студен, шта је за Вас било најважније у про- теклим одборничким активностима?

С. Студен: Најважније ми је било да оправдам поверење својих бирача

Новинар: Да ли сте успевали у томе?

С. Студен: Ја сам једини одборник у СО Кула који је повремено позивао своје бираче на састанке у салу Скупштине Општине. На тим састанцима сам их упознавао с мојим активностима. Говорио сам им о начину на који мислим да решавам проблеме у мојој изборној јединици итд. Залагао сам се да се постави трафо на углу Улице Петра Кочића, да се асфалтира Игманска улица и део Улице Петра Кочића, да се реши питање атмосферске канализације у Улици Кумровачкој и Сарајевској. Залагао сам се, такође, да се направи дечије игралиште у Улици Косовској и С. Сремца и да се реши проблем канализације у горњем делу Улице Исе Секичког.

За време мог мандата у Изборној јединици број 6 постављена је Трафо станица, асфалтирана је Улица Игманска и решен је проблем атмосферске канализације у Улици Кумровачкој и Сарајевској. У ове послове инвестирано је више од три милиона динара. У том погледу сам био успешан.

Новинар: Ако на локалним изборима 24. септембра у Изборној јединици број 6 победите шта ће Вам бити најважнији задаци?

С. Студен: Приоритетни задаци биће ми асфалтирање дела Улице Петра Кочића и дела Косовске улице. Залагаћу се, такође, да се реши проблем канализације у Улици Исе Секичког и да се изгради дечије игралиште у Улици Стевана Сремца и у Косовској улици.

Новинар: Господине Студен, хвала Вам. Желим Вам пуно успеха на изборима.

С. Студен: Хвала и Вама.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Одговорни уредник: Симиша Аксентијевић, заменик одговорног уредника Душан Весић

Штампа: „Графика“ - Раковац

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

воде. Ми не можемо из цене воде да покријемо трошкове пумпи, горива, радне снаге итд, а камоли да поправљамо квалитет воде. Значи, ми сматрамо да је у овом моменту најбоље предложено решење.

Што се тиче правосудних органа, служба Стефана Гелевајчука зна колико "Комуналац" подноси захтева за покретање поступка итд. Осамдесет и један грађанин је тренутно на суду зато што су се нелегално прикључили на градску канализациону мрежу. Међутим, чињеница је да има неких проблема у правосудним органима, да се ти предмети решавају после пар година или пар месеци, када су потпуно изгубили значај. Надокнада коју комунална предузећа добију по том основу је занемарљива. Када би се ми ослањали на те механизме, ја морам са жаљењем да констатујем да би ми врло брзо престали да обављамо нашу основну делатност. Свима нама овде, а поготово грађанима је од животног интереса да то иде беспрекорно. Као што др Станко Студен годинама говори: "Вода је лошег квалитета". А да би утицали на квалитет воде морали би да уложимо 15 до 20 милиона марака, да направимо фабрику воде, а зато се максимално трудимо да је бар хлоришемо, да она буде бар технички исправна, да буде бар до границе за пиће и да је буде у довољним количинама.

Ако не будемо усвојили данашњи предлог, будите сигурни да комунална предузећа из постојећих прихода без помоћи локалне самоуправе неће бити у могућности да одржавају те системе и неће моћи да обављају своју комуналну делатност и при томе директор неће бити крив и радници неће бити криви. А ми кажемо да на овај начин само покушавамо да мотивишемо грађане да што пре замене неисправан водомер и да ажурно плаћају онолико колико су потрошили воде."

др Станко Студен: "Знам ја проблеме у којима се налази комунално предузеће у Кули и уопште комунална предузећа, али ово питање је, између осталог, уставна категорија. Не можете ви наплатити неке нешто што није потрошио. Дакле, то се решава на други начин. Зато вам постоје правосудни органи.

Знам ја да се ви бојите спорови правосудних органа, али та спорост вам се сада враћа као бумеранг. Ми, српски радикали се залажемо да правосудни органи суде по закону, да буду брзи и ефикасни у свом послу и да се то преко њих решава.

Морамо да истрајемо у тражењу бољих решења од предложених. Није баш тачно да изградња фабрике воде кошта 20 милиона марака. Велике паре јесу, али није тај ред величине. Сећате се, даме и господо одборници, да сам као посланик говорио о проблему снабдевања Куле водом. И онда сам вам рекао оно што ћу сад поновити. Није био ин-

терес грађана да се инвестира огроман новац у инфраструктурне објекте и у мрежу за гасовод. Тај новац је бачен у земљу и не користи ничему. То су паре које су узете од грађана, кроз разне облике давања, али и кроз самодопринос. Гасовод се неће пустити у функцију, и неће бити коришћен следећих десет година. И кад буде оспособљен неће бити гаса, и кад буде гаса цена ће бити висока и неће се исплатити грађанима, јер ће бити иста као и за струју, па ће грађани лакше да користе електричну енергију него плин, јер је безбеднија.

Дакле, међу бројним промашајима у спровођењу планова у кулској општини,

тички рат, специјални медијски рат, специјални економски рат итд.

Држава се налази у изузетно тешкој ситуацији. Имамо много проблема у Црној Гори, имамо много нерешених проблема на Косову и Метохији. Имамо проблема и у другим деловима државе. Сви грађани наше државе су спремни да поднесу ситуацију која нам је наметнута споља, осим једне шачице оних који говоре као Саво Михаић. Саво је само пропагатор политике оних који љубе крваве руке Медлин Олбрајт и пропагатор политике оних који су се растрчали по белом свету и издају интересе своје државе и свог народа, зарад својих

ово је један од највећих. Ми, Српски радикали би, да смо имали власт у Кули, тај новац усмерили у решавање проблема снабдевања Куле квалитетном водом за пиће и тај иначе изузетно значајан проблем решили за следећих 20 година."

Одборник Саво Михаић: "Мислим да је решење што се тиче ових водомера једино исправно уградити водомер. Е, сад су проблем, наравно, финансијска средства. Како обезбедити финансијска средства да уградимо свуда водомере где су неисправни и где их нема? Општина знамо колико има пара, сваки дан их је све мање и биће их још мање. Решење је да се република одрекне нечега у име општине, а не општина у име републике. Ја имам предлог. Ево, имамо републичког посланика, Станка Студена, па нека покрене иницијативу да се мало средства за полицију смање. Средства која би се тако обезбедила у читавој Србији би била довољна да се уграде водомери у читавој Србији."

др Станко Студен: "Даме и господо одборници, опште је познато да је рат у војном смислу завршен. Међутим, против наше државе се и даље води специјални психолошки рат, специјални поли-

личних шићара.

Ђегову злонамерну дискусију и намеру сам разумео искључиво у овом контексту и никако друкчије. Ја сам од оних људи који се не држе слепо за власт. Обрнуто, понудио бих свакоме, ко зна више и боље да у овим тешким временима да свој допринос у решавању државних проблема, да живимо нормално као људи у свим другим развијеним земљама. Али, све економске закономерности кажу да то у условима другогодишњих санкција и у периоду после рата није могуће.

Прихватам критику оних који су доbronамерни и који нуде боље. Али, одборници СПО-а критикују, издају земљу, уносе пометњу у народ, а не нуде ништа боље. Од њих су у Луксембургу и другим белосветским престоницама, непријатељи наше државе и нашег народа тражили отворено да издају земљу, а на најбољем су путу да то и ураде.

Ја ценим Саву као доброг суграђанина, мислим да је и добар одборник, али му замерам што се није, бирајући између интереса грађана и лоше политике одрекао лоше политике Српског покрета обнове."

СТАНКО СТУДЕН НЕ ТРПИ УЦЕНЕ

**Деветнаеста Седница Скупштине
Општине Кула**

**Шеснаеста тачка дневног реда:
Предлог решења о именовану ди-
ректора Дома културе у Руском
Крстуру**

У уводном излагању одборник Милета Влаховић, председник кадровске комисије, је рекао: “Кадровска комисија је на седници одржаној 20. децембра донела одлуку на предлог Скупштине за именовање директора Дома културе у Руском Крстуру да се именује Нађ Славко за директора.”

Тим поводом као председник одборничке групе Српске радикалне странке др Станко Студен је рекао: “Даме и господо одборници, пошто СРС нема свог кандидата за директора нисмо директно заинтересовани за решење овог проблема, али принципијелно морам да кажем да не можемо подржати кандидатуру за директора Дома културе у Руском Крстуру онога ко је крао гласове на изборима. Ако се добро сећам, о томе постоје записници и документација и примедба чак Општинској изборној комисији да је Јоаким Рац на претходним локалним изборима крао гласове у корист социјалиста. Ја се искрено надам да одборници СПС-а и ЈУЛ-а ову прилику неће искористити да га награде због тог лоповлука и да ће једном смоћи снаге да се одрекну такве праксе за сва времена.

Дакле, што се тиче одборничке групе Српске радикалне странке и мене лично, најбоље би било да ниједан од ових кандидата не буде изабран, а да се конкурс понови.”

Колошњаји Јулијан: “Ја се зовем за људе који ме не познају Колошњаји Јулијан, аматер Дома културе од 1983. године. Имао сам намеру другачије да говорим, међутим, доста питања се постављало и хтео сам да дам неке одговоре. Статус и услове конкурса усвојила је ова Скупштина. То да се зна да је ова Скупштина усвојила када је било 35 одборника СПС-а. Тада је имала Скупштина 35 одборника СПС-а од 45. Пошто сте ви то усвојили, ред би био и то да поштујете, што се тиче Статута. Што се тиче предлога одборника Херцена Радоњића, Нађ Славко не ради у Крстуру, већ у Срему. И не ради у култури него у школи. И његове квалитете нећу да улазим, а његове квалитете не знам ко је дао и ко може да оправда његове квалитете. Колико сам ја знао прекрјуче на кадровској комисији имали сте подршку Нађ Славку од Друштва за русински језик и културу.

Видите, ова институција има председништво које садржи 12 чланова. Од тих 12 чланова сада ћу набројати све: Ирина Папуга (председник Друштва), Ксенија Ухаеда, Михајло Фејса (секретар Друштва), Сабадош Меланија, Серафина

Макаји, Меланија Арваји, Васиљ Мудри, Мирон Колошњаји, Наталија Рамач, Љупка Варга и Јулијан Камењички. То су укупно 12 чланова председништва. Од тих 12 чланова председништва за ово што сте Ви добили на кадровску комисију Сабадош Меланија, Михајло Фејса као секретар тог друштва, онда Ксенија Ухаеда, Серафина Макаји, Мирон Колошњаји и Јулијан Камењички појма нису имали. Од кога Нађ Славко добија те похвале? Ја нећу да критикујем његов рад тамо, али кажем шта је. Друго што сам још хтео да кажем;

неки господин је спомињао његов рад у спорту. Слажем се ако је стварно тако било, што га онда нису у спортско друштво примили? Нису га хтели. Ако је тако добар у школи, што га не задрже у школи? Ми Крстурчани га добро познајемо, поготово аматери Дома културе и ми смо вам послали петицију коју је потписало тренутно двадесет и седам људи који су рекли своје мишљење. Значи да су са тиме упознати и због тога ћу само прочитати задњи став седам: Упозоравамо вас господо одборници, уколико Нађ Славко буде изабран за директора Дома културе, ми аматери фолклорног ансамбла, хора, оркестра и других секција престаћемо са радом у овој установи што ће свакако произвести несагледиве последице, па и могућности гашења Дома културе која је једина професионална установа Русина у Југославији. Што се тога тиче, уколико се изабере Славко Нађ, ми ћемо се, пошто прво не испуњава услове, обратити правним службама односно суду за поништење одлуке. Тражићемо судску одговорност људи који су гурали ту одлуку и који подржавају ту одлуку. Тражићемо оставке свих руководећих људи, свих одборника који не подржавају интересе грађана. Обавестићемо сва средства информисања, како домаћа тако и СТРАНА, да знате да се не стидим што кажем СТРАНА, како се ради. Тражићемо своје интересе до највиших државних органа.”

Др Станко Студен: “Господине председниче, искрено сам очекивао пре него што дате предлог на гласање да ћете Ви узети реч, а видим да немате намеру. Такође сам очекивао да ће реч узети и председник ИО СО-е Кула Ђорђе Ковач, али видим да ни њему не пада на памет; не могу да разумем како сте могли мирно да слушате Колошњаји Јулијана, који вас је овде политички шамарао, уцељивао, претио, призивао стране снаге, призивао косо-визацију кулске општине и косо-визацију Војводине, а вама не пада на памет да

браните свој политички образ, своју политичку културу и свој политички дигнитет. Као што видите, нама Српским радикалима то не може да се деси. Овом приликом оштро протестујем против начина на који су крстурски аматери покушали да реализују свој захтев. Ја, познајући добро менталитет русинског народа тврдим да то нису аутентични представници русинског народа на подручју ове Општине, него су то хоштаплери који се само лажно приказују. Није интерес русинског народа косо-визација Војводине, није то интерес ни једног нормалног грађанина у Војводини, без обзира на његову националну и верску припадност. Ту господо хоштаплера упозоравам да је једна мала етничка групација, као што су Русини, на овим подручјима могла да се одржи захваљујући искључиво духовном богатству већинског српског народа. Ја лично, као српски националиста, посебно сам поносан што постоје Русини у Руском Крстуру. То показује наш исправан став према свим грађанима без обзира на њихову етничку припадност. То је доказ ширине душе српског народа и ја их кроз то гледам. Али начин на који желе појединци да исполитизују тај проблем, не може да прође у овој Скупштини и ако има нормалних људи, неће проћи. Немојте господо одборници СПС-а и ЈУЛ-а да губите образ зарад шаке гласова из Руског Крстура. Ако се бојите да ћете изгубити власт због тих

гласова предајте власт, сачувајте образ. Оно што је унапред осуђено да буде изгубљено - изгубљено је и ви ту ништа неће моћи да спречите.

Не дајте да нас хоштаплери шамарају користећи општу кризу у којој се налази наша држава и наше друштво, имајући у виду заиста тешку ситуацију у којој се налазе сви наши грађани.

У овим најтежим временима треба да скупимо моћи и снаге да бранимо сваког нашег грађанина на начин како то предвиђа наш Устав и наши закони. Дужни смо да се придржавамо тога.

Дакле господине председниче, замерама Вам још једном што сте тако мирно и потпуно незаинтересовано слушали излагање Колошњаји Јулијана. Што нисте имали потребу да кажете ни једну реч на ту тему. Ја се искрено надам да ћете после моје дискусије која у извесном смислу јесте изазов и Ви рећи свој став по том питању; и Ви и Ђорђе Ковач као председник ИО СО-е Кула.

Не пада ми на памет да гласам за њихов предлог. Њихов наступ је био кабадахијски, уцењивачки, политички, неук и неписмен. Ова Скупштина као дом у коме говоре представници народа не сме то да толерише."

Председник СО-е Кула Велибор Васовић: "Пре него што Вам дам реч, господине Колошњаји да Вам кажем једну ствар. Ви сте добили реч од Скупштине овде гласањем одборника и више нећете имати реч у току ове седнице, јер пре свега нисте више одборник, заборавите на тај део, кад то поново успете онда ћете добити реч. Пре него што дам реч господину Жељку Двожаку, да нешто кажем. Господине Студен, ја се бавим таквом врстом посла где свакодневно одређени број људи спасем, али се деси да неко и умре. У свему томе мени је савест мирна, јер сам у тим приликама урадио све што моја струка од мене захтева.

Заиста, Вама хвала што сте имали ово излагање, јер ништа нисте рекли што ни ја не мислим тако, али сматрао сам апсолутно кад је господин Колошњаји дискутовао на ту тему да ће бити обавештена средства јавног информирања и са једном реченицом сам рекао да ме апсолутно не тангирају сва та средства и тај наступ. А свима је вама овде јасно да је заиста на понос српском народу као већинском народу начин живота који је и у Србији и на територији наше Општине према свим националним мањинама које овде живе. Сви су поштовани као људи, према свима имамо коректан однос и увек ћемо га имати. И то је на понос Србији у целини као држави, јер је једина остала грађанска држава у читавом окружењу. Ја сматрам да су то ствари које су заиста познате, па нисам сматрао да треба да се емотивно и интелектуално трошим по том питању. Иначе, ништа овде нисте малопре рекли што не сматрам и ја да је тако. Одмах да се изјасним и ја по том питању."

Одборник Двожак Жељко: "Даме и

госпо одборници, ја бих морао да се осврнем на увреду Станка Студена упућене крстурским аматерима. Колошњаји Јулијан није члан ни СПС-а ни ЈУЛ-а, већ је председник Месног одбора реформиста у Руском Крстуру. Друго, ниједан од ова три човека који су кандидовани за директора Дома културе, ниједан од њих није члан реформиста. Значи, с те стране гледано, немамо никаквих политичких амбиција. Ја мислим да је хоштаплерство уништити привреду у Србији, не учинити ништа за њу и радити све да живимо у тешким временима. Господине Студен, извините, изађите на кулске улице, питајте шта народ мисли о Вама. Шта сте обећавали грађанима Куле пре него што сте постали заменик министра, а какав Вам је сад рејтинг. Шта сте учинили за пољопривреду, оно што је Ваша делатност? Маните се дешавања у културном центру у Руском Крстуру, то добро ни не познајете. Шта чини рад једног културног центра, него аматери? Уз Сивац, Руски Крстур има сигурно најбољи Дом културе у нашој општини. Да је среће, то би требало да буде Кула као средиште општине. Низ тешких година нерада у културном центру у Кули оставило је трага. Да ли ће бити неких помака, видећемо. Значи, ми треба да се држимо теме. Имамо три кандидата, кадровска комисија је подржала једног. Ја тражим од секретара Скупштине Општине Кула да се изјасни да ли господин Нађ испуњава услове за директора Дома културе у Руском Крстуру? Ако он каже да испуњава, онда он треба да стоји иза тога. У случају да суд сутра поништи то, онда он треба да поднесе оставку и на своју функцију и на одборничко место."

др Станко Студен:

"Даме и господа одборници, савест је чудо. Човек може бити подељена личност, може бити психопата, може кроз живот ићи лажима, може ићи деструкцијом, може да живи против интереса средине у којој живи и ради, али савест му не да мира. Видите како искачу! Сами се јављају. Не знам због чега се Жељко Двожак осетио увређеним. Шта га је то повредило? Кога сам данас вређао? Ја само као одборник и као лојални грађанин ове државе не могу и нећу да трпим овакву врсту притисака.

Када сам учествовао на локалним изборима као кандидат у Изборној јединици број 6, ја сам унапред саопштио својим бирачима предизборни програм и морам да вам кажем с поносом да сам на путу да тај свој програм реализујем до краја. Као што знате, у мојој изборној јединици асфалтирана је Игманска улица, постављен је трафо на углу Улице Петра Кочића, решен је проблем атмосферске канализације у Улици Сарајевској и у Кумровачкој и од тог доба грађани овог дела Куле престали су да стрепе од сваке кише, а у њихове домове вратио се мир. У ове послове инвестирано је више од три милиона динара. А господине Двожак шта сте урадили Ви и Ваши истомишљеници?

Поносан сам такође на оно што сам

радио као заменик министра у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде и поносан сам још више на оно што је Влада Републике Србије урадила у протеклом периоду. Ви можете да плујете по средини у којој живите, по већини грађана који живе у овој средини, али не можете да демантујете чињенице. Имали смо рат, а пољопривреда је имала најуспешнију сетву за последњих десет година. У таквим условима смо претрпели штете које се процењују на више од 100 милијарди долара. Такве штете не би могла да поднесе ни једна велика сила на свету без огромних тешкоћа. Имали смо невероватну годину када су у питању временске прилике. Имали смо поплаве, имали смо велике кише, имали смо штету од града и поред свега тога Влада Републике Србије и наше Министарство успело је да обезбеди прехранбену сигурност нашег становништва. Ми не бежимо од проблема и признајемо их, не бежимо од тога да нас грађани критикују. Вас грађанине критикују зато што сматрају да сте безвредни и да уопште не постојите, а нас критикују зато што нас осећају као своје, нас критикују зато што виде да Влада Републике Србије улаже огромне напоре да сачува ову државу и овај народ. Нас критикују они који нам верују, они који нам показују поверење и жељу да нађемо што боље путеве и могућности за решавање разних проблема. Тиме они исказују поштовање према овој Влади.

Ви не разумете добру критику већине наших грађана. Видећете, даће Бог, није далеко, биће следећи избори, видећете како ће се карте поделити, видећете колико ћете оваквом политиком гласова добити и видећете коначно где Вам је место.

Не мислите ваљда озбиљно да ће народ гласати за оне који иду по белом свету, који се клањају белосветским лудацима и хоштаплерима, који љубе руке белосветским курвама, јавно пред телевизијским камерама, итд. Ви мислите да ће грађани да гласају за такве политичаре? Господо, ви сте политички неуки, верујте, ја вас не бих узео ни за шегрте кад бих знао да сте имали шегртски стаж десет година. Ви сте једноставно од политике оперисани. Вама политика служи као оруђе за прикупљање разних привилегија, а народ додуше полако, али сигурно препознаје своје представнике и оне политичаре који могу да бране његове интересе."

Одборник Жељко Двожак: "Сећам се времена када је др Станко Студен држао патриотске говоре, само су критике биле упућене на рачун СПС-а и ЈУЛ-а. Како је онда лепо делио критике, видите како сад лепо ради са њима. Тада сам ја рекао да он млати, извините на изразу господине Студен, а и сад мислим да је то млађење празне сламе. Ја још немам продужен пасош, тако да на могу да изађем из земље. Друго, сви знају шта сам ја рекао пре ратне ситуације. Да сте били на седници Скупштине Општине, знали би шта сам рекао. Ви овде причате неке дискурс теме,

о томе бисте требали да причате на седницама републичке скупштине, ко коме љуби руке, то је валда ствар тог човека. Шта сте Ви испунили од тих Ваших обећања из нашег програма? Знате ли проблеме у вашој изборној јединици? Знате ли ви да већ четири недеље неки грађани немају светла у вашој изборној јединици? Је ли знате да људи не могу да иду пешке у вашим улицама у вашој изборној јединици? Ви сте народни посланик испред ове изборне јединице. Је ли знате да људима у Доњем граду вода улази у подруме? Не знате. Маните се тог посла. Имамо овде тему избора директора Дома културе у Руском Крстуру.”

др Станко Студен: “Даме и господо одборници, прво о мом односу према СПС-у, наравно и према ЈУЛ-у. Ви сви знате да је мој став од почетка мог мандата био принципијелан до краја. Мој став је био принципијелан до краја према свакоме од вас. Ето, десило се да сам имао сукобе са Херценом Радоњићем. То смо превазишли као људи. Кад год сам сматрао да га треба подржати у његовим предлозима, подржао сам га. Кад год су предлози СПС-а били у складу са Програмом Српске радикалне странке подржао сам их. Кад год сам сматрао да треба да критикујем ставове СПС-а и ЈУЛ-а, критиковао сам их. Не критизерски ради критике, него надајући се да ће прихватити боље и да ће радити боље.

Ово је један процес који траје дуго и у коме се стално може радити више и боље. И према вама сам као према одборничкој групи био коректан, гласао сам за све ваше предлоге који су били у складу са Програмом Српске радикалне странке и који су били у интересу грађана, нисам гласао за све ваше предлоге за које сам сматрао да не треба да гласам.

Господо одборници, ја своје политичке позиције градим у складу са Програмом Српске радикалне странке својим личним залагањем, поштењем и знањем. То је пут једног политичара и он је нормалан. На том путу могуће су грешке. Ја их никада нисам правило намерно. Ја против вас, господо, ни једног појединачног немам ништа, али имам против ваше политике која је потпуно накарадна. И баш због тога морамо да уђемо у овакву врсту политичке борбе. Оваква врста политичке борбе је неопходна. Она увек води ка бољим решењима.

Што се мог рада као одборника тиче, ту ми не може замерити нико, нарочито не они слабији од мене као што је Жељко Двожак. Оно што сам малопре рекао он није баш најбоље чуо или није желео да чује. Једино смо ја и госпођа Зорица Медић од свих вас који сте овде присутни, позивали своје бираче, држали са њима састанке, обавештавали их шта радимо као одборници и објашњавали им шта се ради у Скупштини Општине Кула. Знам да у мојој изборној јединици има проблема, али и ви такође треба да знате и моји бирачи знају да сам радио потпуно супротно

од онога што је Жељко Двожак малопре рекао. Дешавало се, када су ми кола била у квару, да ноћу у пола дванаест по највећој киши обиђем своју изборну јединицу и видим где има сијалица, а где нема, да обавестим “Електровојводину”, да осветли те улице, да мојим бирачима буде бар мало лакше. Понављам још једном, пошто одборник Двожак слабо памти да је у изборној јединици број 6 прве године мог мандата направљен трафо и од тог доба, после више година, моји бирачи могу нормално да користе кућанске и друге апарате. Такође знате да је Игманска улица асфалтирана и то је такође резултат мојих залагања и део мог предизборног програма. Сви грађани моје изборне јединице знају да смо у Кумровачкој улици и у Сарајевској решили проблем атмосферске канализације и спасили смо тај народ поплава. Све што је урађено је био део мог предизборног програма и резултат је мојих залагања, то ми не може порећи нико.

Господо, ви мора да знате да сам ја у овом послу, не кажем најуспешнији, али један од најуспешнијих сигурно. Дакле, ви ударате на боље од себе. Вама је паметније да се лепо дате послу, и да онда мирно као ја, без много хвалисања кажете шта сте урадили.

Немојте да прозивате оне који су бољи од вас, него се трудите да их стигнете. Тако ћете стећи своју политичку афирмацију. И ја сам тако почео. Улагао сам огромне напоре да испуним оно што сам обећао грађанима, а да ли ћу и на следећим изборима бити кандидат за одборника, не знам. Видећу. Али, свакако ће ми намера бити поштена и искрена, ако о томе донесе позитивну одлуку прво Српска радикална странка, па онда и ја.

Дакле, то је једини пут, а политичких борби не треба се бојати. Не треба бити сујетан, не треба бити увредљив. Оне су увек давали добре резултате.”

Одборник Рац Јулијан: “Поштовани одборници, поштовани председниче, морам да реагујем на изјаву господина Станка Студена. Од њега смо на овој скупштини чули доста паметних ствари и мање паметних и провокативних и свакојаких. То што смо од њега данас чули да проглашава Руски Крстур Косовом мислим да је увредљиво”.

Велибор Васовић, председник Скупштине Општине Кула: “Господине Рац, ја се извињавам, морам Вам само једну ствар рећи. Колико сам ја схватио излагање господина Студена, као председник, а мислим да сам добро схватио, реч је искључиво о несрећном наступу господина Колошњаји Јулијана као представника аматера из Руског Крстура. Уколико неко, а ми овде заједнички одлучујемо већ три године, а Русини овде не живе три године, већ откада, и мислим да се заиста можемо похвалити на њихов статус у Руском Крстуру, што је на понос и њима и нама. Искључиво је господин Студен говорио о ултимативном наступу с којим је господин Колошњаји

дошао на ову скупштину, а то је: Уколико кандидат тај и тај не буде изабран ту и ту, онда ћемо се ми обратити разним ОЕБС-има. Европским Заједницама и разним другим страним, средствима јавног информисања. Све има снимљено на касети. Значи, није реч о Русинима, није реч о русинском народу, реч је о наступу господина Колошњаја. На овој седници нама је речено као одборницима, ако ми не будемо изгласали како је Јулијан Колошњаји захтевао од нас да ће бити обавештена сва средства јавног информисања, домаћа и страна. Чак је СТРАНА и наглашено. Па, онда ја не знам како то другачије да схватим, без обзира на начин гласања какав ће бити и кога ћемо изабрати, ја то схватам као ултиматум. Искључиво у том смислу сам и доживео његов наступ. Не браним сада господина Студена, немам намеру, нека вам он одговори, али сматрам да у том делу не бисмо требали да ширимо дискусију, јер заиста није усмерен према грађанима Руског Крстура, заиста није усмерена према русинском народу који живи у нашој средини. Усмерено је према једном ултимативном наступу да ће бити жалба томе и томе ако не буде изгласао тако и тако. Ја се надам да је то тако и већина одборника схватила.”

др Станко Студен: “Председниче, кад год осетите да сам у слабој кондицији, Ви ми помозите. Међутим, данас није било потребе, заиста се осећам изванредно и у страшној сам форми, не треба ми ничија помоћ. Ја још увек имам снаге да браним своје политичке ставове и то ћу увек радити бескомпромисно. Само ми је жао што сте претходног дискусанта спасили од глупости. Трели сте га пустити да исприча све што је мислио, па би онда његова глупост била упечатљивија. Свима је вама јасно шта сам ја хтео да кажем. Ја заиста имам огромно поштовање према грађанима у нашој општини и према Русинима, наравно. Ја сам тврдио да Јулијан Колошњаји није аутентични представник русинског народа. И тврдио сам, а и сад тврдим да није интерес ни једног грађанина наше земље да интернационализује тај проблем како су они то овде најавили.

Господо, ви који на погрешан начин представљате русински народ овде морате да знате да Руски Крстур није држава за себе. Треба да знате, да вам и у најтежим временима, преко разних министарстава, Влада Републике Србије помаже колико год је то могуће. Без помоћи владе која субвенционира производњу хране, улаже у школство, културу, спорт и у друге делатности, ви бисте живели много теже и много горе. Ако је то тачно, а тачно је, онда не разумем коме пада на памет да позива ОЕБС и друге међународне организације, који су отворени непријатељи, не само српског народа, него свих наших грађана.”

На крају, ултиматум Колошњаји Јулијана није прихваћен на Скупштини, а изабран је за директора Дома културе у Руском Крстуру Славко Нађ.

СТУДЕН СТАНКО - БОРАЦ ПРОТИВ ЛАЖИ И КРИМИНАЛА

Деветнаеста редовна седница Скупштине Општине Кула

Двадесета тачка дневног реда: "Предлог за искључење одборника Мирка Марића из Извршног Одбора Скупштине Општине Кула."

Велибор Васовић, председник СО Кула: "Дајем реч потпредседнику Скупштине Општине Кула, Милице Козар."

Милица Козар: "Још једном поштовани одборници и поштовани председниче. Па, ви овде који седите, ја мислим да ни вама није нејасно због чега је ово данас постављено да се он данас искључи из пре свега Извршног Одбора, мада је то у једном виду требао дати оцену Извршни Одбор о његовом раду."

Видите да га нема у Скупштини, он не обавља функцију ни у јавном предузећу "Завод за изградњу". Низ функција има, а он уопште те функције не обавља. Не бих улазила у то да и постоји неки други разлог или не, али једноставно његово понашање према људима који су га поставили на ове функције, да кажем до једне ароганције, да кажем и партија која му је понудила низ функција требала би да каже начин на који се он опходи према њима. Немојте ми замерити, партијским другарима, кад каже ко смо ми да уопште расправљамо о њему. Према томе нити је заслужио својим радом да седи у Скупштини, а најмање да буде члан Извршног Одбора у задње две године, нека ме демантују чланови Извршног одбора, јер сам присутна на неким седницама, на неким нисам, шта је урадио, колико је урадио, за чега се залагао и који је допринос Мирка Марића раду Извршног Одбора. Нека то буде само један разлог и ниједан други, а знате ви и друге. Из тог разлога сам потписала, али ово је сада формално. Ја знам да Мирко Марић по саставу, видим да ће и даље остати члан Извршног Одбора, то себи дајем право да проценим, али верујте да је давно требао да буде замењен са људима који хоће да раде."

Пре свега, наша Скупштина Општине није имала ама баш никакве користи од Мирка Марића нити је дао неке резултате. Зашто то нисмо одрадили? Због других људи који су, да кажем заташкавали неке ствари, омогућавали му да ради тако. Ја нисам била од тих, зато се ове године борим против начина на који он ради. Његов одговор је мени увек био: "Госпођо, то твој проблем ни-

је." Мени потпредседнику, ја не паметим од никаквих функција, од величине, нити сам оптерећена тиме. Једино сматрам свој пут једном радном обавезом која ми омогућава да одем за годину дана у пензију. Али тако један, да кажем дрзак начин, неодговоран, некоректан, не може бити, оквалификован као нешто што му даје за право да буде члан Извршног Одбора".

др Станко Студен: "Даме и господо одборници, неки немају уопште способности да уче, а неки уче врло споро, добар пример за то је Милица Козар. Ја не браним Мирка Марића не пада ми тако нешто на памет. Сви знате шта сам ја говорио о Мирку Марићу у неколико наврата. Ви знате шта сам ја говорио за Мирка кад је биран за члана Извршног Одбора Скупштине Општине, и пре тога и после тога. И знате шта сам рекао Мирку Марићу када је постављен за директора "Будућности". Иза свега стојим и сад. Али, где сте ви били? Ви који сте гласали за њега? Где је онда била Милица Козар? Све ми се ово чини као коначни обрачун Милице Козар чија

Зашто отворено признајете да сам у свему био у праву по питању Мирка Марића, а да сте ви били у криву и неспособни да процените? Ви сад говорите све оно што сам ја говорио и потврђујете да нисте знали и да не знате да водите политику. Осим тога, тиме сте ми председниче потврдили да баш нисте у најбољим односима са својом партијом, јер да је другачије не би се ово ставило на дневни ред."

Ја претпостављам да Мирко Марић није хтео да седи овде у истим клупама са Милицом Козар. И претпостављам да није хтео да седи с њом из разлога што има неки минимум скрупула које му нису дозволиле да седи са женом која му је наместила тучу у управној згради "Будућности" у Црвенки.

Господо одборници, ако мислите да решавате проблеме Извршног одбора и проблеме Мирка Марића, прво решите проблем Милице Козар.

Ја вас сад обавештавам оно што нико од вас није могао знати. Добио сам налог и задатак од министра Бабовића да дођем у Кулу и да будем

је сујета повређена, и Мирка Марића.

Председниче Скупштине и председниче Извршног Одбора, чудим се да сте уопште дозволили да се ово стави на дневни ред и да сте дозволили да вас Милица увуче у ову драму. То је потпуно непотебно, јер нам је мандат при крају, јер ћемо имати још само две или три седнице и завршено. Зашто се брукате?

званично примљен код председника СО и председника Извршног Одбора, па пошто су господа била заузета ја сам обавио разговор са Милицом Козар као потпредседником скупштине и она је једина знала за мој долазак и једина је она била о томе обавештена. Према томе, нико други није могао да направи сценарио, да напије десет незадовољних људи у Црвенки, да их

нагура у мали простор у управној згради и да изазове тучу. То је могла да уради само Милица Козар. Ево с чим се ми срећемо и ко све седи у овим клупама. Тај дан се причало на пијаци у Црвенки, захваљујући Милици да Станко Студен долази у "Будућност" да је растури, да је прода итд. Међутим, она је искривила оно што сам јој казао, а ја сам рекао следеће: "Долазим по налогу министра Бабовића. Ако нисте у стању да решите тај проблем и да обрађујете земљу, државна земља ће прећи у надлежност ДПП "Буро Стругар" из Куле. То је рекао министар Бабовић и то је она искористила да пласира причу у Црвенки да растуримо "Будућност". То је искористила да анимира незадовољне раднике, да изазове тучу, да Мирко Марић добије батине а могао је да изгуби главу. И данас ми се чини да је он био случајно жртва, а да је све то било намењено мени. Искрено, у души, поделио сам тај бол са Мирком Марићем. Он то није заслужио. То је оно крајње што чланови СПС-а могу урадити један другом.

Дакле, господо ја вам кажем следеће: Кад већ нисте то урадили на нивоу својих партија, а могли сте, потпуно је безпредметно опет, блам је да о томе расправљамо данас. Што вам сада на крају мандата смета што је слабо радио? Јесам ли вас на време упозорио? Знали сте да ће слабо да ради. Ја сам све то рекао, документовао и није вам било довољно. Што се мене лично тиче, свако ваше гласање за рушење Мирка Марића је за мене поен као кућа. Па, ви сад изволите.

Господин Васовић вас је, коректно информисао о проблему "Будућности", наравно, онолико колико је знао. Али хоћу да нагласим оно што није рекао, а такође је важно. Проблем "Будућности" није решен зато што су неке политичке структуре из Скупштине Општине у Кули терале шегу са министром Бабовићем. Тиме сте ви господо из СПС-а рушили ауторитет свог министра. Тиме сте показали да не знате како функционише Влада Републике Србије. Први човек и кандидат за привременог управника у "Будућности" био је Баја Драшковић на предлог Извршног Одбора Скупштине Општине у Кули. Ја сам Баји у једном разговору у Министарству рекао: "Какав кандидат за директора, да се питам сад бих те ухапсио." Он пита: "Зашто"? Ја одговарам: "Зато што имам много документације које те компромитује. И имам." И таквог човека је Извршни Одбор Скупштине Општине Кула предложио за привременог управника "Будућности". То је цинизам, то је

шегачење.

Ја заиста располажем документацијом из које се види да је у време Баје Драшковића продат трактор "Будућности" у возном стању за деведесет динара. Имам уговор, имам фотокопију тог уговора. Ја сам врло прецизно рекао: "Не Баја Драшковић, него за његово време, док је он био директор, а то није исто. Знам ја о чему говорим. У време док је Баја Драшковић био директор продат је и други трактор за двеста четрдесет динара. Па је срушен складишни простор огромних димензија. Не зна се где је грађевински материјал, ко је то продао и под којим условима. Нико нема појма. Зар таквог човека предложити за привременог управника министру Бабовићу? Онај ко је у радио свесно или несвесно, намерно или не намерно, поигравао се са ауторитетом министра Јована Бабовића. Верујем да ми је захвалан што сам га спасио тог искушења на седници Владе. Можете ли да замислите како би то изгледало да је потпредседник владе Војислав Шешел узео ту документацију и прочитао је присутним министрима и председнику Владе? Можете ли ви да замислите како би се ваш министар осећао у тој ситуацији?

Кад је министар Јован Бабовић, на моје инсистирање одбио ваш предлог за кандидатуру Баје Драшковића предложили сте Бранислава Милићевића. Ја опет, с истом документацијом код министра Бабовића. Министре, не дајте! То је први сарадник оног кога сте одбили прошли пут. Тако се одвијала генеза покушаја решења проблема у "Будућности". Ми господо нисмо на локалном нивоу коалициони партнери, а и да јесмо, ја бих овако говорио, јер имам обавезу да говорим истину. Мало пре сте ме напали да нисам принципијелан. Да сам критизер, што наравно није тачно. Видите да говорим истину до краја. Дакле, после Баје Драшковића предложен је Бранислав Милићевић, а он је био пијан у оној групи од десет људи који су полупали намештај, писаћу машину, избили Мирка Марића итд. И то је најбоља потврда да је као личност незрео за ту функцију.

Господо одборници, то су велики пропусти, то су тако велике мрље да не смеју бити заборављене. Дакле, проблем "Будућности" није Мирко Марић, и није постојећи систем. Немојте повезивати систем са неколико неодговорних појединаца. Али, да је проблем подстицан од неких функционера Скупштине Општине Кула, у то нема никакве сумње, јер је Милица Козар рекла пред Драганом Ињцем који је помоћник

министра за правна питања и члан СПС-а: "Ми друго решење осим Бранка Милићевића немамо и иза њега стојимо." Шта је то? На шта вам то личи? Ја вам о томе говорим. Милица је проблем. Мирко Марић је маргиналац. Њега су гурнули из шећеране у "Будућност". Не да успе него да пропадне. Тиме су се његови партијски другови према њему понели крајње непријатељски. Испоставило се на крају да смо ја и неколико Српских радикала који смо га нападали испали његови највећи пријатељи јер смо му отворено и поштено указивали на прави пут. А како се завршило? Па видели смо како се завршило. Гурнули сте човека ајкули у чељусти, да пропадне, да остане без радног места, да изгуби егзистенцију и да добије батине. А све то је подстицано одавде. Овде је то режирано. Иако мислите да озбиљно решавате ове проблеме, крените онако како сам вам ја рекао. То је прави пут. Мирко Марић је ту жртвени јарац. Није важна ни Милица Козар која ипак мора да одговара за оно што је радила. Мени лично важни су само радници и њихове породице и интереси Владе Републике Србије чији сам ја функционер. Остало ме није брига.

Ми требамо овде да створимо услове да се проблеми решавају мирним путем. Докле се год људи који су таласали не уклоне на било који начин тамо неће бити мира. Треба створити мир и омогућити људима да раде тај посао. Тако ће себи они обезбедити плату и створити могућност да прехране своје породице.

Нико не треба да мисли да је демократија исто што и анархија. Ко год мисли да је тако тај има илузије. Диктатура је диктат мађине над већином, а демократија је обрнуто, диктатура већине над мањином, па кад већина процени да је то њен интерес има право да одстрани оне који кваре интерес већине запослених. И ја тако видим решење проблема у "Будућности".

Милица Козар: "Ја намерно нисам хтела да вређам директора Мирка Марића, већ члана Извршног Одбора. Намерно, да не би овакву дискусију једног одборника овде морали да слушаате. Верујте ми, а ко ме познаје, овај човек је изнео овде 80 процената неистине. Нећу да кажем нешто грубље. Ја вас могу у свако доба, господине Студен, гледати у очи и рећи да сте говорили неистину. Да не кажем око коалиционих партнера, нажалост, ако тако будемо радили, онда ће заиста неке фирме, а то је сад у питању "Будућност" доћи до оваквог расула у каквом се налази. Због чега, веру-

јте ми, не знам. Игре се велике играју. Мирко Марић, за кога се он толико залаже, зна се шта је урадио у "Будућности". Раздвојио је државну и друштвену својину. Знате зашто? Једна може да се поткрада, а друга не може. Али, не кажем, око "Будућности" постоји толико пуно тога, а Милица нема никаквих задњих намера осим што сам рекла сад и увек: "У тој "Будућности" треба да ради две стотине радника, две стотине фамилија да живи од "Будућности". То је једино моје. Да немамо две стотине социјалних случајева, а да бих рекла колико сам неутрална и потврдила кад је у питању после њега директор Данило Мијатовић и после њега Мирко Марић, ја сам упутила четири факса код Председника Србије, код Потпредседника Владе Шаиновића, код министра пољопривреде, и једног и другог и Шешеља, један допис у којем сам молила да дођу заиста одговарајући инспектори који неће бити са Западнобачког округа, него они који ће бити непристрасни да процене и виде шта се ради у тој "Будућности" уназад седам до осам година. Њима сам упутила захтев, јер наши грађани имају право да знају ко је ту шта радио и у време Баје Драшковића и у време осталих. Чега се бојимо? Ја се не бојим. Неко је требао да се запита зашто ја то тражим. И то са нивоа Западнобачког округа. Да је неко решавао овај проблем, институције које су морале, овај проблем не би био овде, и Мирко Марић не би био овде. Ја немам чега, Станко Студен да се стидим, нити да се плашим, а спремна сам да разговарам и да одговарам тамо где треба. Одговараћу ако треба да одговарам. А ово је исто чиста ноторна неистина што сте рекли да сам Драгану Ићу рекла да немамо други предлог, осим Бранка Милићевића. Ја сам то рекла функционерима СПС-а и господину Бабовићу. То сам њима рекла, а не господину Ићу. И само још једно да кажем колико је озбиљно око туче. Око сазивања обавештен је Мирко Марић. Имао је он тамо своје људе, господин Милићевић који је и у општинском штабу, обавештен је и председник синдиката. Људи су чули и дошли су. Дошли су они који су подржавали Мирка Марића и они против њега. Дошло је до провокација. Сетите се само како сте председнику синдиката, једној поштеној жени рекли, која се три сата смрзавала и дрхтала рекли: "Госпођо. Ви сте нервозни, зашто галамите?" Она каже: "Ма нисам нервозна, ја сам се смрзла и друге ствари и дошло је до провокација које сте ви изазвали и изазвали тучу, вашим осмесима према

ојађеним људима, можете се ви смејати, али истина ће бити кад тад на видело. Ма какве игре играли, а играте игре будите сигурни иза овога стојим, јер да не стојим дошли би и видели шта се у "Будућности" дешава, а не онако површно. Код задње контроле пронађено је шест постојећих фактура којих код других није ни било, а немају адекватну документацију. То је преко шест хиљада. И то није довољно. Шта је довољно? Да не причам о механизацији. Нека се утврди ко је шта продавао. Ја сам за истину, али не за закулисне радње. И замислите сад ироније, предлаже се Станко Студен за члана Управног Одбора "Будућности", човек који је у најтежем периоду агресије који је био задужен за Западнобачки округ за пољопривреду, за нафту и све остало, дошао је једном код нас у општину у штаб. Само једном. Помогао ништа није. А Драган Ићац је био план Управног Одбора "Будућности" преко двадесет месеци. Нека докаже своје резултате. И сад су они опет предложени. Мени је жао зашто се крчми та фирма? Зашто да она не буде оно што је некад у Црвенки била? Црвенка зна шта је "Будућност". И зашто у њој не раде млади људи којих има и пољопривредних техничара и света? Ви сте ме господине натерали да замарам људе са темом коју нисам хтела, а да ли ће Мирко Марић седети са мном то ме уопште не интересује. Толико само желим. Можда има још неко да дође и види ко је тамо шта урадио, а спремно је да се фирма уништи".

др Станко Студен: "Даме и господо одборници, позната је народна изрека: "У лажи су кратке ноге". Ево, ухватили смо неког ко се служио тиме. Је ли госпођа Милица Козар рекла пред свима вама да је она рекла функционерима СПС-а да немају друго решење за привременог управника "Будућности" осим Бранка Милићевића. Ако је то тачно, како сам ја могао знати за тај податак? Не мислите ваљда да функционери СПС-а испирају мозак предамном. Одакле сам то могао знати? То није тачно. Госпођа је рекла у управној згради "Будућности" предамном и пред господином Драганом Ићем, да партије које су на власти у Кули немају другог решења осим Бранка Милићевића. Ево друге лажи. Милица је рекла да је у односу на проблем "Будућности" била потпуно неутрална, а онда се мало заборавила, замуцала, заштуцала и набројала најмање седам адреса на које је интервенисала да буде привремени управник Баја Драшковић, па кад не може он онда

предлаже Бранислава Милићевића".

Одборник Гоце Ристовски: "Господине председниче, господо одборници, господин Студен је овде изрекао низ лажи, а ја ћу неке покушати да образложим. Први пут се десило да се изврши провера кандидата у суду и у МУП-у. То је урађено за господина Бају Драшковића. Он није могао да прође, јер је господин помоћник министра био изузетно ангажован и напричао је ствари које не леже. Зна се да су продата два трактора. Тачно, продата су два трактора: "Волво", један у возном стању, а један неодшлепан. Уговор је сачинио и потписао Гојко Јовичић, шеф комерцијале. Он зна да су ти трактори били расходовани, да су оптинисани, значи књиговодствену вредност немају. Фиктивно су продати за двеста и петсто динара, с тим што су узете паре за набавку нафте. То Гојко Јовичић добро зна, али то нигде не говори. Ми тражимо и прошли пут сам тражио да дођу из републичког МУП-а. Ми ћемо рећи где су основна средства. Господин Драшковић је био директор од деведесете до јуна деведесет пете. Поднео је остаку сам. За то време "Будућност" је имала најбољу механизацију у околини. Имали смо десет тешких трактора, два "Тиролца", четири "ИМТ 5200", четири "Урсуса". Купљена су једанаест "Белоруса 52", потпуно нова. Купљена су три "Фергусона". Од тога данас горе можете наћи тричетири "Фергусона". Тешких трактора нема, ниједан није исправан. То помоћника министра не интересује. Мало пре сте овде чули, а и читали сте у "Кулској комуни", да је за "Будућност" обезбеђено три вагона нафте да се посеје пшеница на шест хектара. Нека вам господин каже колико су посејали. Ни бразде. А ми имамо две хиљаде деветсто хектара земље. Нафте нема, отишла је. Питајте господна Данила, он ће Вам рећи где је.

Пошто Драшковић није могао да прође, дат је други предлог за Милићевића. А зашто не могу они проћи? Зато што ће урадити оно што није Марић урадио. Мирко Марић се добровољно јавио сам да иде у затвор са Данилом. Данило Мијатовић је био три месеца у притвору због лопујања. А знате ви зашто је Студен ишао у МУП? Ишао је да види шта је Данило тамо изјавио. Да ли је рекао да је дао паре господину Студену за Српску радикалну странку? И колико? То причају радикали. То су они, они нека кажу, ја то не знам. То причају и они ће да провере. Он млати са документацијом, имамо и ми доку-

ментацију. Ми смо тражили и ићи ћемо код господина Шешелја. Ми се не бојимо. А и Драшковић ако је крао нека иде у затвор. Ми њега не бранимо. Али заборављате да је било осамсто тридесет тона жита и то му набијате као минус. Двапут је продао пшеницу. Тачно! И ми знамо, пшеница је продана "Бачкој", уговорено је осамдесет три вагона жита, али од њхове стране није испоштован уговор. Требало је да се плати у шест рата до петнаестог у месецу. Платили су неких осам до девет вагона. Паре су легле на рачун. Нису код Драшковића у цепу. Сва пшеница је продата Материјалним Резервама Црне Горе. То се зна. Питајте Данила које је приноси имао, где је складиштена пшеница, где је продата и по којој цени. То вас не интересује, господине помоћнике министра. Ви сте рекли да ће Марић оставити људе на улици. И десило се, али уз вашу свесрдну помоћ. Ни свесни нисте шта сте урадили. Ви штитите Данила. Па јесте остварило се. Па, кажете Бранко Милићевић је иницијатор туче. Није. Донећу вам решење судије за прекршаје где је иницијатор Мирко Марић који је пљунуо господина Мићуновића и ударио га, а овај је узвратио".

др Станко Студен: "Морам да упутим реплику на ово што је одборник Гоце Ристовски рекао. Гледајте колико вам је претходни дискусант паметан. Са мном је овде у Скупштини Општини Кула две године, а није био у стању да запамти, да нисам помоћник, већ заменик министра што су две потпуно различите функције. То вам довољно говори о његовој памети. Не замерам му ни што лаже, јер је повремено потпуно дементан, а да је лагао опет као и много пута до сада, види се из следећег. Признао је да су трактори продати. То је признао и то је довољно. Ако су већ продавани, а за један је рекао да је био у возном стању не може бити да није имао никакву вредност. Шта је то? То је лаж! Па и да прихватимо ту лаж, да је прогутамо једном. Али, не можемо и други пут. Ако су два трактора била отписана, а један је био у возном стању, па су онда продата приватном лицу, а директор то зна, не може бити да није одговоран. Директор је одговорно лице, само што то одборник Ристовски не може да укапира. Не може он то. Његов домет је само до пупка. До главе не досеже никада.

Директор је обавезан да штити друштвену имовину и имовину предузећа на чијем се челу налази. Ако није поступао тако, онда није поштовао закон и онда је директор крив. Јер, када има нешто да се прода, он-

да се распише јавна лицитација. Је ли тако? Па се онда прода оно што има да се прода по најповољнијим условима за предузеће, а то није урађено. Значи, трећи пут је прекршио закон. Као што је Гоцету Ристовском тај део приче истинит, све му је тако истинито. И што је говорио о житу није тачно. "Будућност" и данас, ако се добро сећам, још увек дугује највећи део од осамсто тридесет тона жита које је Баја Драшковић продао два пута. Дакле, одборник Гоце Ристовски нема ниједног аргумента у својим рукама и немогуће је бранити нешто што није истинито, само он то не разуме.

Баја Драшковић је оставио дуг "Будућности" од дванаест милиона и шесто хиљада динара. И ви сад тврдите да је овај документ што ја имам лажан. Оно што ви мени хоћете да имплантирате је да браним Данила Мијатовића и Мирка Марића. Боже сачувај! То није тачно. Милица Козар је била присутна када сам председнику синдиката у "Будућности" рекао да, ако се докаже да су Мирко Марић и Данило Мијатовић кршили законе треба да иду у затвор."

Одборник Жељко Двојак: "О господину Студену и господину Ристовском. Криминалци слободно шећу овом земљом и, ја се плашим за безбедност свих ових грађана. Значи господин Драшковић има дебео досије. Значи он прикрива те његове мутне радње. Друго, господине Студен, овде није важна ни ваша плата ни радници министарства, овде су само важни радници "Будућности". На вашем месту ја бих поднео оставку на функцију заменика министра за пољопривреду. Ево зашто: "Ви значи радите у министарству, а немате благе везе шта вам ради министар. Друго, добро ви знате зашто је постављен за директора "Бачке" Марко Ракочевевић. Јер су они пријатељи. Ви знате да је једно време Вас господин Бабовић држао тотално у запећку. Госпођа Милица Козар је изнела аргументацију да он не долази на седницу Скупштине Општине. А господине Ковач, нема шта сад Извршни Одбор да даје анализе. Ви нисте ништа урадили за Кулу у мандатном периоду. И уклапате се у слику свих ових грађана који су отишли из Куле и тамо решавали своје стамбене и финансијске проблеме, а нису решавали проблеме грађана Куле".

др Станко Студен: "Даме и господо одборници, господин који је овде говорио пре мене седео је у скупштини Општине три године узалуд. Није ништа научио и сада му треба полигон за вежбање. Његова је несрећа и катастрофа што хоће да се

вежба на бољем и паметнијем политичару од себе. Одборнице Двојак, ја вам саветујем пријатељски да ви нађете некога другог ко је мање способан па вежбајте до бесвести, са мном то неће моћи.

Да сам малопре одговорио Милица Козар на оптужбе да ништа нисам урадио за Западнобачки округ као заменик министра не бих могао вас да упецам као шарана. Овако сам вас упецао. Сада, ако можете демантујте ово што ћу рећи, да ли се господине председниче из званичне документације види, да је Западнобачки округ у најтежим, ратним условима одрадио сетву онако како је планирано? Јесу! Да ли је кулска општина обавила сетву онако како је планирано? Јесте! То значи да сам ја као заменик министра и координатор за Западнобачки округ апсолутно своју функцију обавио. То не може да демантује нико. То што Жељко Двојак покушава да унесе неповерење између мене и министра Бабовића јесте само подмукли покушај једног малог човека. Министар Бабовић зна ваљда с ким има посла. Две године сарађујемо и могао је да се увери у то да има потпуно поверљивог и способног сарадника. Зна он да сам радио коректно и на начин који је у складу са програмима Владе Републике Србије и то нам је за понос да смо у претходном периоду били принципипјелни коалициони партнери. На такав однос нас је обавезивало оно што смо постигли на изборима, дакле изборни резултат, односно поверење које су нам дали грађани. Ни на нивоу државе, ни на општинским нивоима нисмо правили проблеме где их није било. На нивоу Републике проблеми су решавани између три коалициона партнера компромисима. И овај проблем у "Будућности" и ово спречавање да за директора буде постављен Бранислав Милићевић је последица баш такве сарадње.

Ја лично немам ништа против Баје Драшковића ни Бранислава Милићевића, али је чињеница да су то људи који су имали прилику да се искажу у "Будућности", али је нису искористили. Ту прилику су упропастили и не треба им дати следећу. То је код нас, српских радикала принцип. То је правило и тако ће и влада да функционише и убудуће. И још нешто; немојте се ви бојати за "Будућност". Ово предузеће ће стати на своје ноге. У то сам потпуно сигуран. Зна се тачно ко је отежавао ситуацију у "Будућности" и да ће овај колектив функционисати тако како је то у интересу грађана Црвенке и у интересу наше државе.

Интервју др Станка Студена заменика министра за пољопривреду, шумарство и водопривреду који је дао 12.08.2000. године новинару "Велике Србије"

СРБИЈИ ТРЕБА САВРЕМЕНО ОРГАНИЗОВАНО СЕЉАЧКО ЗАДРУГАРСТВО

Новинар: Који све фактори могу бити у функцији унапређења пољопривредне производње?

С. Студен: Пољопривреда се може унапредити применом савремених научних и агротехничких мера, поштовањем агротехничких рокова, али и бољом организацијом саме производње.

Један од најбољих, најфикаснијих и најфлексибилнијих начина да се добром организацијом унапреди аграр у условима тржишног привређивања јесте оснивање задруга које су облик предузетничких организација.

Новинар: Шта је, уствари, задруга?

С. Студен: Задруга је специфично економско удружење већег броја сељачких газдинстава у коме сељаци имају могућност да успешније послују и остварују своје појединачне и заједничке интересе. Она је правни субјект, а под управом је сељака који су у задругу унели своју имовину или новчани улог.

Заруге могу бити мултифункционалне или специфичне као што су потрошачке, произвођачке, кредитне итд.

Новинар: Које су основне функције земљорадничких задруга?

С. Студен: Најважније функције задруга су следеће:

- подизање образовног и стручног нивоа задругара, како би се повећала ефикасност пословања;

- стално ширење основе задругарства, а то значи повећање броја задруга и задругарства;

- успостављање целовите и чврсте заштите интереса задругара;

- примењивање стратегије која ће омогућити ширење тржишта пољопривредних производа задруге;

- избор стратегије која ће омогућити концентровану понуду пољопривредних производа задруге;

- и на крају, перманентно усклађивање структуре производње ради што потпунијег коришћења капацитета.

Новинар: Које су предности задружног удруживања сељака?

С. Студен: Има више предности задружног удруживања сељака, односно сељачких газдинстава а најважније су следеће:

- лакше добијање одговарајућих кредита за пољопривредну производњу; задруга се, појављује као економски стабилнији повереник према кредиторима него што је то појединачно сељачко газдинство;

- организована продаја производа под

тржишним условима, а то значи под истим условима који важе и за крупна пољопривредна предузећа; задруга се појављује на тржишту као продавац велике количине роба која је састављена од појединачних тржишних вишкова пољопривредних производа њених чланова; с овом масом постаје конкурентна на тржишту, што појединачно сељачко газдинство никада није могло да буде;

- на тај, али и на друге начине задруга несумњиво помаже оријентацији ситних сељачких газдинстава ка робној производњи, не дирајући у њихову економску самосталност, док истовремено подређује њихову самосталност конкретним захтевима економије рада.

Новинар: Да ли је земљорадничко задругарство у нашој Републици данас способно да одговори потребама савремене пољопривредне производње?

С. Студен: Место, улога и функција задруга и задружних савеза у Србији дефинисани су Законом о задругама који је усвојила Савезна скупштина 1996. године. Међутим, у току усклађивања с овим законом извршена је само формална трансформација задруга, али не и суштинска.

Задруге су прилагодиле своја нормативна акта новом закону, добиле решење од Привредног суда, имају нова правила понашања итд. У суштини није се променио пословни однос. Због тога је сељачко задругарство у Србији данас и економски и друштвени анахронизам и треба га што пре трансформисати у пословни задружни систем.

Наше задругарство има дугу, али бурну прошлост. Оно је кроз историју имало успоне и падове, да би данас, после више од сто година постојања дошло у веома тешку ситуацију.

У Републици постоји више од 1.000 сељачких задруга, а успешан је само мали број - мањи од 10%.

Новинар: Због чега је задругарство у Србији у тако дубокој кризи?

С. Студен: Задругарство је у великој кризи због економских тешкоћа у којима се налазимо, али и због неспособности задружних савеза и неких других чинилаца и појединачних који се само декларативно залажу за напредно село и савремену пољопривредну производњу, а нису у стању да учине ни почетни корак ка измени садашњег веома лошег стања.

Један од важних разлога за такво стање је неорганизованост сељачких газдинстава као основних економских чинилаца. Не функционише ни оно што

је било добро пре Другог светског рата. Коначно, не само на терену већ и у процесу одлучивања о важним питањима о пољопривреди и о селу особитог утицаја немају ни сељаци на задружне асоцијације, односно савези.

Задружни савези животаре уз малу плату, и мало рада, ситним чиновничким животом, од данас до сутра, неспособни да предузму одлучније кораке за које би сигурно добили озбиљну подршку Владе Републике Србије и државе у целини.

Међутим, то је само привидно тако. Иза тог површног утиска се крије суштинска специфична врста отпора променама.

За психологију бирократије то је разумљиво, али није разумљиво, још мање прихватљиво са становишта пољопривреде и сељака. У пољопривреди се налазе најважнији економски и људски потенцијали који уместо да предначе у трци за савременије и ефикасније облике организовања они малаксавају и заостају за другима.

Новинар: Има ли и других отпора позитивним променама у нашем задругарству и у аграру у целини?

С. Студен: Организовању земљорадника на начин који они сматрају да је за њих најповољнији пружа се отпор и на другим местима. Рецимо у руководствама неких задруга која једноставно нису способна ни вољна за промене.

Отпори позитивним променама се пружају и у разним институцијама и предузећима која у пословању са сељацима појединачно скидају кајмак.

Отпор трансформацији задругарства пружају и они који задругама неће да врате задружну имовину, буквално отету разним ранијим реорганизацијама, законским прописима итд.

Очигледно је да овакво задругарство нема никаквог изгледа да опстане, јер у добром делу представља корак назад у односу на принципе организовања који су устројени још пре једног века. Не треба ни говорити колико је анахроно у односу на савремене облике задружног организовања у свету. Овако нешто, као код нас, не постоји нигде.

Због свега што је речено Српска радикална странка захтева да се изврши брза и ефикасна трансформација задругарства у Србији за чије спровођење нема никаквих законских препрека, на које су се ранијих година многи позивали, а иза чега се крила инертност, нерад, неспособност и потпуно одсуство жеље да се нешто мења.

Интервју који је др. Станко Студен, заменик министра за пољопривреду дао 01.09.2000. године новинару, "Велике Србије"

НАПРЕДНО СЕЛО И РАЗВИЈЕНА ПОЉОПРИВРЕДА НАЈВАЖНИЈИ ПРЕДУСЛОВ ЗА ПРОСПЕРИТЕТ НАШЕ ДРЖАВЕ

Новинар: Господине Студен, често путујете, обилазите села и разговарате са сељацима. Каква су ваша запажања? Какав је живот на селу?

С. Студен: У просеку села су нам пушта и сиромашна. Сиромашна су због економских тешкоћа у којима се налазимо, а пушта су зато што је у сеоским насељима све мање дечјег смеха, зато што више од педесет година село и пољопривреду напуштају млади људи, а све је више старих који не могу бити носиоци пољопривредне производње.

Негативна стопа наталитета забележена је у 94 одсто сеоских насеља. Око 55% сељака је старије од 60 година, а многи од њих немају наследника на свом имању. На селу живи више од половине становника наше Републике, а само је 16 одсто оних који се баве искључиво пољопривредом.

Застарели су и сеоски инфраструктурни објекти као што су путеви, електричне инсталације, школске зграде, здравствене амбуланте итд. Сеоских водовода, канализације и ветеринарских амбуланти никада није ни било довољно, а постојећи објекти су оронули и у веома лошем су стању.

Након Другог светског рата село у Србији је било на рубу памети оних који су стајали на челу наше државе, захваљујући њима, у највећој мери, село и сељаци се и данас налазе на рубу свих друштвених, привредних, економских, спортских и културних догађања у нашој Републици.

Због свега што сам рекао, живот на селу је веома тежак, млади и даље одлазе, док пољопривреда све више губи ослонац и тежиште производње.

Новинар: Има ли услова за радикалан заокрет у развоју села и аграра у целини?

С. Студен: Услови се морају стварати истом чврстином и одлучношћу којом се радило најпре у првој, а сада у другој фази обнове земље.

Морамо, пре свега, разобличити оне снаге и појединце из разних привредних комора, задружних савеза, синдиката итд. који се деценијама боре из својих удобних ровова са клима уређајима, за просперитет села и сељака, а у ствари се ускогрудо и себично боре за своје интересе.

Морамо се ослободити илузија и заблуда а компаративним предности-

ма наше пољопривреде које су они посејали. Сејачи илузија су тровачи напретка и прогреса који пружају огорчен отпор позитивним променама у пољопривреди.

За разлику од њих, ми српски радикали кажемо отворено, јасно и гласно: једина компаративна предност наше пољопривреде налази се у чињеници да имамо веће производне могућности него што су нам потребе

цена пољопривредних производа, који би били гарант успешне и стабилне пољопривредне производње.

- И на крају, формирање цена пољопривредних производа, у највећој мери, препустити законима тржишта.

Неопходно је такође, ради унапређења квалитета живота на селу успоставити одговарајући степен координације и кобинованог развоја пољопривреде и других привредних

за храном. Међутим, та предност није довољна. Она је само отворена могућност коју тек треба да искористимо, искључиво радом и само радом, уз много, заиста много зноја, умешности и упорности.

Само с тим атрибутима можемо одлучно да се упустимо у борбу за остварење циљева, који су јасни, једноставни и трајни, а који подразумевају хармоничан и стабилан развој села и аграра и производњу све више квалитетне и јевтине хране за домаће потребе и све више хране за извоз на страна тржишта.

Новинар: То доста добро звучи, али како то и остварити?

С. Студен: На исти начин на који је Влада Републике Србије, након раста, приступила обнови земље. Треба поставити јасне циљеве и чврсто, одлучно и бескомпромисно их остваривати по сваку цену!

- То подразумева, између осталог, дефинисање најрационалнијег и најефикаснијег модела финансирања пољопривредне производње

- Затим треба утврдити паритете

грана, почев од малих индустријских погона, занатстава, трговине, производних, финансијских и других услуга, па до туризма и домаће радиности.

Међутим, важно је изричито нагласити да се даљи развој сеоских подручја не може заснивати на пасивном очекивању помоћи, већ на комбинацији државних и регионалних стимулација и локалне иницијативе.

Новинар: Што значи унапређење пољопривреде за све наше грађане?

С. Студен: Брзо и ефикасно унапређење пољопривреде је пут до богатог села. Богато село значи повратак, из иностранства и наших градова, младих људи без квалификација, без посла, стана и средстава за живот.

Богато село пуно младих људи значи пораст наталитета у селу, али и у читавој нашој држави.

То је најбољи, ако не и једини пут, ка стварању јединствене и јаке Србије за коју се боре Српски радикали. Коначно то је најважнији предуслов за опстанак српског народа.

СНАГА И БУДУЋНОСТ ЈЕ У СРПСКОЈ РАДИКАЛНОЈ СТРАНЦИ

Мира, реда и рада неће бити, све док статус Војводине не буде решен како треба. Сад или никад! - поручују и прете ових предизборних дана аутономаши, очигледно сматрајући да је куцнуо час за остварење њихових сепаратистичких циљева.

Оваква залагања, сада је то већ свима јасно, само су део оркестриране кампање, чије се тежиште полако помера са југа, ка северу. Пошто су под изговором заштите људских права на Косову и Метохији бомбардовали нашу земљу, убили наше људе и нашу децу и легализовали шиптарски терор пред којим је своје домове напустило више од 300.000 Срба, стратегије разбијања Југославије и Србије и килонијалне окупације Балкана, фрустрирани због чињенице да дисциплиновање наше државе није донело очекиване резултате, покушавају да отворе ново кризно жариште, управо у Војводини.

У реализацији нових притисака и нових уцена, светској мафији свесрдно помажу лидери НАТО странака из Србије, исти они који су и за време агресије изражавали већу лојалност убицама сопственог народа, него својој отаџбини.

Посебну улогу у овом прљавом послу, има дружина која већ 10 година себе назива аутономашима, мада нам је већ удавно јасно да им називи сепаратисти и сецесионисти много боље пристају.

Они, који већ годинама учествују на сваком конкурсу за разбијање сопствене државе, они, који би да по ко зна који пут покушају да расрбе српску Војвину, удружени у тзв. Демократску опозицију Војводине, поручују да су ими избори за Скупштину Војводине најважнији, јер ће у случају њиховог повољног исхода, - одмах интернационализовати питање северне српске покрајине, мењати њен уставни положај и тражити одржавање међународне конференције о Војводини.

Поводом "аутономашког консензуса" његови потписници тврде да се ради о, цитирамо, "историјском тренутку, јер је и опозиција у Србији признала да је Војводини неопходна јединствена изборна платформа, чији је темељ суштинска аутономија Војводине".

А како изгледа та суштинска аутономија, коју је као темељ заједничке и јединствене изборне платформе са аутономашко-сепаратистичком коалицијом признала такозвана Демократска опозиција Србије и њен НАТО кандидат Коштуница, предочио нам је почетком године Ненад Чанак рекавши да ин-

тересе Војвођана може штитити само, - ВОЈВОДИНА РЕПУБЛИКА.

Ово отворено и срамно позивање на разбијање државе Србије, од стране војвођанских аутономаша, који немају никакву подршку грађана севера Србије, о чему сведоче сви избори одржани у последњој деценији, тзв. демократска опозиција Србије наградила је тако, што је великодушно, већину места на посланичким и одборничким листама, односно више од 51 одсто дала аутономашко-сепаратистичкој коалицији.

Ова невероватна великодушност НАТО странака, и нуђење на тацни онога, о чему су све до ових дана, аутономаши могли само да сањају, за многе неупућене, представља изненађење.

Одговор међутим, није непознат.

Понудио га је, у најсажетијој форми, на аутономашко-сепаратистичком скупу, претенциозно названом Конгресом Лиге социјалдемократа Војводине, представник Демократске странке Борислав Новаковић:

"Концепт аутономије Војводине Демократске странке не разликује се у бутном, од концепта аутономије Војводине коју заговара Лига.

Јер знајте, у постмилошевићевској Србији, сви ће у Војводини бити аутономаши".

У ових неколико речи, све је садржано, и све је објашњено.

На темељу овако дефинисане сепаратистичке политике, постигнут је договор аутономаша и ДОС-а заједничкој листи на предстојећим изборима, која ће се звати ДОС Војводине, и заједничком НАТО кандидату Коштуници.

За Коштуницу, они који су га предложили, воле да кажу да је доследан политичар, патриота и националиста.

Управо због те и такве аргументације, дужни су грађанима Србије одговор на кључно питање: У чему се огледа политичка доследност Коштунице, и какав је то он патриота и националиста, кад пристаје на подршку осведочених аутономаша, сепаратиста, издајника и српских непријатеља, попут Ненада Чанка, Милета Исакова, Драгана Веселинова, Јозефа Касе, Расима Љајића, Сулејмана Суље Угљанина.

Сам Коштуница, пре неки дан поручује, цитирамо: "Од ових избора очекујемо нормалан живот у земљи чије се границе знају".

Бројни експертски тимови за политички маркетинг, обучавани у НАТО земљама да помогну НАТО кандидата, морали би да знају да и политичка

теорија и политичка пракса налажу да изборне поруке у кампањи морају бити јасне.

Ова порука, не само да није јасна, већ смо пред њом, сви збуњени.

Не схватамо, о којим то границама говори Коштуница.

О оним Ненад Чанка, а знаће одвајање Војводине од Србије, или оним Јозефа Каше, а знаће припајање Војводине Мађарској, или онима које би да Рашку област присаједине Муслиманско-хрватској федерацији или Албанији, а већ 10 година их сањају Суљо и Расим.

То нам дакле, није јасно. Нешто друго, сасвим сигурно јесте.

Са Војводином, или без ње, са Косовом и Метохијом или у границама Београдског пашалука, овој дружини сепаратиста, издајника и непријатеља српског народа, свака Србија би била добра, ако би у њој они владали.

А ево како би требало да изгледа "нормалан" живот грађана, који у својој изборној поруци помиње Коштуница, у машти војвођанског сепаратисте Ненад Чанка, цитирамо његове речи изговорене на Конгресу ЛСВ:

"НИКАД ВИШЕ НИЈЕДАН ВОЈНИК НЕЋЕ ОТИЋИ ВАН ВОЈВОДИНЕ".

То је, дакле, Војводина, какву нам нуди Ненад Чанак. Самим тим, јер играју у истом колу и Коштуница. "Патриота и националиста".

Једно је јасно.

Та, и таква Војводина, никад се не би звала српском, и никада не би била српска. Јер, у њој, за Србе, - не би било места. Осим за изроде и издајнике сопственог народа.

Они, који су донели одлуку да Коштуница буде председнички кандидат аутономашко-сепаратистичке коалиције и проамеричких странака у нашој земљи, добро знају да је као дугогодишњи кључни заговорник регионализације, управо Коштуница највећи сепаратиста, и као такав, идеална и најподеснија личност за спровођење монструозних планова и одвајању Војводине од Србије, и о цепању и комадању наше државе.

Војвођански аутономаши и сепаратисти су већ једном, нашли саучеснике у редовима тзв. српске опозиције, подржавајући кандидатуру Вука Драшковића за председника Србије.

Убеђени да су им са Војиславом Коштуницом шансе за остварење њихових сепаратистичких циљева далеко веће, - аутономаши су овога пута канди-

дата Српског покрета обнове Михаиловића дочекали на нож. Дојучерашњи коалициони партнери, који су се у градовима у којима су вршили локалну власт углавном посвађали око пословног простора и могућности да управљањем јавним предузећима украду што више пара, сада кажу да је кандидат СПО-а, личност чијег имена од прве тешко могу да се сете и сами Београђани, и називају га, цитирамо, "гротескном парепредседничком номинацијом".

Свесни, међутим да им без сарадње са Српским покретом обнове на локалном нивоу, фотеље са пуно привилегија, а нимало одговорности, могу лакше измаћи, неки, попут сепаратисте Милета Исакова још увек заговарају заједничко учешће на изборима за покрајинску, и скупштине општине. То, што за четири године мандата, са преко три милијарде буџета, ни рупе на новосадским улицама нису успели да закрпе, они не виде као препреку да поново освоје власт. Уосталом, имају преча посла: "да отворе питање Војводине, а - затворе очи Србији".

Илустрације ради, ево како на црногорској телевизији, у једној од редовних специјалних емисија чији је једини циљ да сеју мржњу према Србији и свему што је српско, војвођански сепаратисти Ђорђе Суботић из странке Реформисти Војводине, у контексту предстојећих избора, говори о циљевима аутономаша: "Реформисти Војводине и Војвођанска демократска опозиција намеравају да врате достојанство Парламенту Војводине и Војвођанима, а вратићемо тако што ћемо поднети званичан захтев, и имати легитимацију за промену уставног положаја Војводине у оквиру Србије и Савезне Републике Југославије".

О уставним решењима, која прижељкују аутономашу и сепаратисти грађани Војводине изјаснили су се на својеврсном народном референдуму пре дванаест година.

Присетимо се.

Петог октобра, 1988, више од 150.000 људи из свих крајева Војводине окупило се у Новом Саду да поруче да је дошао крај политици дестабилизације и слабљења Србије, и да ће остати на трговима и улицама све док челници тадашње аутономашке власти не оду са политичке сцене. Народ је осетио да почиње да се остварује план за разбијање Југославије и Србије и да су покрајине Косово и Метохија, и Војводина одређени као полигони за извођење тог подмуклог сценарија. У спрези са албанским сепаратистима, хрватским и словеначким сецесионистима, војвођанска аутономашка клика је подривала сопствену државу што је омогућавао Устав из 1974. године. Решења тог Устава, у све-

ту незабележена, имала су за последицу да под плаштом аутономија, на територији државе Србије, постоје још две, државе у држави. Тадашње аутономашко руководство испољило је своје право лице управо на питању Косова и Метохије.

У историји бешћашћа, остаће забележено, како, не само да нису пружили подршку праведним захтевима прогнаних и обесправљених Срба који су дошли у Нови Сад да укажу на своје муке, већ су им укинули воду и искључили струју.

Тих, за Србију и српски народ судбинских октобарских дана, у величанственом патриотском покрету народа за јединствену и недељиву Србију, аутономашу су збрисани са политичке позорнице.

Тежње које су Срби изразили октобра 88, потврдила су да никада нису заборабили поруке и поруке Велике народне скупштине - одржане 70 година раније. Новембарски дани из 1918, били су судбински за српски народ у српској Војводини, јер су одлуке Велике народне скупштине да се српска Војводина присаједини Краљевини Србији представљале завршни чин вишевековних тежњи да живе у слободи.

Овом догађају, претходиле су победе славне српске војске чије су јединице ушле у Нови Сад 9. новембра. У сусрет српској војсци, пошло је око 400 коњаника, одевених у народне ношње, већином са Салајке, Подбаре и Клисе, а велики број Новосађана дочекао их је на дунавској обали.

Праћећи српске јунаке, предвођене мајором Војиславом Бугарским, који су се од пристаништа кроз Дунавску улицу кретали ка ценетру града, и старо и младо, са одушевљењем и клицањем, поздрављало је ослободиоце. Колона војске, здружена са народом, застала је на углу Дунавске улице, код Владичанског двора, а затим дошла на главни трг пред зграду Матице српске, одакле их је са балкона поздравио Јаша Томић, следећим речима:

"Господине мајоре, дични јунаци српски! Дозволите ми да вас у име Српског народног одбора поздравим са добродошлицом са каквом се поздрављају браћа наша на Косову: здраво! Ми смо у овом тренутку још сувише очарани, још питамо себе је ли ово што данас видимо само продужење петстогодишњих снова наших, или је већ наступила јава. Јава је! И хвала вам што ссте испунили давнашње снове Србинове. Ми вас данас гледамо као оне који простиру пред нама комад раја и неба. Ми вас гледамо, па вас молимо да останете."

Јунаке српске, у име српског народа поздравио је и доктор Игњат Павлас.

"Господине мајоре и јунаци српски, дични соколови, узданице наше! Кидају се ланци, закуцаше срца, потекоше сузе

и одјекну силно: Ми смо слободни! Дочекали смо час да спутане руке раширимо, да вас снажно пригрлимо на своје руке, и да у узвишеном заносу викнемо свима:

НИКО НАС ВИШЕ РАСТАВИТИ НЕЋЕ. НИКО НАС ВИШЕ РАСТАВИТИ НЕ СМЕ.

Др Станоје Станојевић, академик и историчар, један од учесника из Војводине на Мировној конференцији у Паризу, свој приказ развоја Новог Сада, закључно са 1918. годином, завршио је овим речима:

"У Новом Саду је стално била жива вера. Вера у победу правде, вера у победу националне идеје. И вера у снагу народа. И онда, синевао је о постављењу слободне Војводине. Стално је треперио и дрхтао, и веровао да ће доћи дан ослобођења. Са том вером, искреном и дубоком, Нови Сад је издржао све муке и патње, и сва насиља. Са том вером, он је дочекао победу и слободу. И сасвим је било природно да је баш у Новом Саду указана велика част, да у њему, заслуженом, намученом, светлом и у поштеној борби прекаљеном - буде проглашено ослобођење Срба у Угарској, и спајање Војводине са Србијом.

Нови Сад је увек поштено и несебично служио народу. Његове су заслуге за српску културу велике, његов је удео у борби за ослобођене и уједињење знатан. Нови Сад је стога заслужио у пуној мери признање и захвалност целог српског народа."

Војвођански сепаратисти, изгледа да нису прочитали ни једну страницу богате и поучне историје српског народа, и нарочито о чијој судбини тако незнатно, али са пуно амбиција, - хоће да одлучују.

За читавих десет година, колико трају притисци, блокаде, агресија, политичка економска медијска и војна на нашу земљу, као ни из наше славне прошлости, белосветски мешетари и њихове слуге, нису извукли једину могућу поуку, - да Србија није на продају.

Можда ће, крајем овог септембра, то коначно схватити.

У ситуацији, када су више него очигледне намере Америке и њених сателита до одцепе север Србије, и од Војводине направе још једну окупациону зону у Европи, коју ће економски експлоатисати, политичко залагање да се "отвори питање Војводине, а затворе очи Србији", проамеричке странке и њиховог кандидата Коштуницу, сврстава у непријатеље сопственог народа и сопствене државе. Бескрупулозне изјаве Ненада Чанка, који за себе воли да каже да је аутономаш и аутохтони Војвођанин, иако му је деда газио по личком кршу, и осталих називи "аутохтоних Војвођана", о судбини северног дела Србије уколико они дођу на власт,

неизбежно намећу питање:

Колико су далеко spremни да иду лидери проамеричких странака, плаћајући подршку сепаратистима из Војводине и Рашке области.

И не само то: Какву подршку од бирача очекују, када се тако олако коцкају са судбином сопствене државе, пристајући на улогу саучесника у отвореним намерама Вашингтона и његових европских послушника да се Србија дели и разбија?

Како је могуће да коалиција коју чини чак 19 странака, није у стању да предочи јавности минимум политичког, економског и националног програма, већ целокупну изборну стратегију темељи искључиво на једном једином циљу: бити против садашњег државног руководства.

Да ли они, који не могу да се договоре ни о томе ко ће први говорити на митингу, а камоли о заједничком кандидату, - заиста мисле да ће бирачи поверовати у њихову способност да учине било шта конкретно и корисно за свој народ.

На ова питања, нема одговора. Уместо њих, слушамо истрошене фразе, како ће Србија "прогледати кад ови оду, а они дођу".

Зато на предстојећим изборима, поново своју шансу виде они, којима је сва памет стала у паролу ВОЈВОДИНА РЕПУБЛИКА и њихови инструктори ван наших граница, који одавно мераче север Србије.

Удружени, или боље рећи сакривени под плаштом ДОС-а и ДОС-а Војводине, они, који нису добили ниједне републичке, ниједне савезне, ниједне покрајинске нити председничке изборе, а који су своје политичке и људске квалитете показали поткрадајући и упропашћавајући градове у којима су вршили локалну власт, - сада опет планирају да упропасте и целу Војвину.

Ова шарлика дружина не остварених лидера и истрошених следбеника једне идеје коју Срби називају "политичком проституцијом", упорно превиђа вољу народа српске Војводине, - исказану толико пута:

И на својеврсном народном референдуму 1988, и на Великој народној скупштини 1918, и пре, али и после тога, - на свим изборима у протеклој деценији.

А они, који тако бахато занемарују народну вољу, обично на крају поражени, констатују да треба променити народ.

Можда би за ове самозване грађане света, који презиру сопствени род, људе без имена и идентитета, поткупљиве и аморалне, свачије и ничије, јер не знају коме припадају, то било најбоље решење.

Њима је то, ионако свеједно.

Војвођански сепаратиста Ненад

Чанак у листу "Булевар", чија садржина у потпуности одговара његовом називу, недавно је поручио, цитирамо:

"Запушите нос, и гласајте за опозицију".

Зато ће они, који одлуче да гласају за њега, и његове, заиста морати да запуже нос. И да затворе и очи, и уши. И да забораве бомбе, рушевине, жртве, и све патње прошлог пролећа, и муке и страдања Срба на Косову и Метохији. И извињење усташе Мила Ђукановића Хрватима, ваљда због поклане и протеране српске нејачи...

И, још много тога. Ко је све то у стању, - можда ће и гласати за њих.

Али, они који Србију носе у срцу, они који не тргују ни вером ни државом, имају само један избор: Српску радикалну странку и кандидата за председника Савезне Републике Југославије Томислава Николића.

Он је једини од свих актуелних председничких кандидата, који је своје место у историји и памћењу нашег народа заслужио чињеницом, да је у можда најтежем периоду наше историје био и остао "верно дете Србије". У време када је после педесетогодишње комунистичке тираније, Србија, раздуховљена и дискриминисана, нападнута од дојучерашње "браће", покушавала да окупи свој народ, залечи ране од Брозове владавине и у непријатељском окружењу пронађе свој пут - многи нису чули, нису разумели, нису осетили позив отаџбине. Многима је тада било најлакше да забораве да су - Срби. Томислав Николић је, међутим и тада и данас знао где му је место. И када је, као добровољац, ратовао за слободу и права српског народа, изложеног усташком геноциду у Хрватској, и када се борио против окупације Републике српске, и када је хапшен и затваран због доследне и упорне борбе за српске националне интересе и када је, као високи функционер СРС одбио да прихвати окупацију Косова и Метохије... Бити уз свој народ када му је најтеже, разумети и делити његове патње, жртвовати том циљу приватни живот и личну сигурност - то су начела којима су се руководили српски радикали у тешким годинама борбе нашег народа за своје право да живи у заједничкој држави. Српска радикална странка је једина политичка снага у Србији, која, од свог оснивања, није напустила тај циљ, није изневерила своја начела, није мењала суштину и методе своје политичке борбе. Доследност у борби за права и интересе српског народа, значила је за радикале често политички, али неретко и егзистенцијални ризик: претње, уцене, хапшења, - све су то били методи обрачуна са радикалима у време када је њихова доследност постајала препрека за одступање од јасне и часне националне

политике.

Томислав Николић је човек са јасном визијом, равним проценама и племенитом намером према свом народу. У време када агресивна и разбијачка политика Запада прети интегритету наше државе, у време када српски народ на Косову и Метохији страда под терором шиптарских банди и окупаторских војника, он је једини избор за сваког коме је стало до будућности - сопствене, своје породице и свог народа.

Он неће водити ратове које не може да добије, неће се играти са судбином народа, неће заборавити његове патње и понишења, неће власт делити са неспособним и корумпираним... Он неће подредити национални интерес сопственом. Он се неће стидети српске традиције, неће игнорисати српску историју, неће понижавати српску цркву и њене свештенике. Он ће вратити на заслужено место најбоље вредности, вековима поштоване у нашем народу: веру, породицу, част, храброст... и вратити достојанство српском домаћину. Томислав Николић неће дозволити да, никада више, Срби буду мањина у сопственој држави. Томислав Николић ће српском народу честитати српски Божић.

Зато је сваки глас за Томислава Николића и Српску радикалну странку, глас за вековни сан српског народа - оног народа који је пролио толико крви "за крст часни и слободу златну", а остао спутан оковима сопствене неслоге и амбицијама светских мешетара. То је глас за јединство, снагу и будућност српског народа и српске државе, успостављање покинутих веза међу браћом, подељеном вештачким границама, глас за праведну, поштenu и способну државну управу, којој ће добро сопственог народа бити врхунски императив. Нема те медијске блокаде, нема тих лажи и манипулација које ово могу да сакрију, нити да порекну. Није наше памћење тако кратко, нити су наше очи затворене. Овај народ је увек у својој историји, умео да препозна одсутни тренутак и да разликује оне који му желе добро од оних других, макар ти други њиме и владали.

За српске радикале, јединство српског народа и независност његовог постојања, једини је могући пут. Уједно, заједнички избор и народа, и странке, која српском роду потпуно и до краја припада.

Победа српских радикала, гарантује слободу, опстанак и будућност српске Војводине, српског Косова и Метохије, Рашке области, српске Црне Горе, гарантује целину, јединство и снагу српског народа и српске државе.

**"Србија је вечна
док су јој деца верна."
Будите верни Србији.**

